

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Syndernes Forladelse

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Syndernes Forladelse", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 669. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid162353/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

Og Graderne er uden Tal,
Men *Huset*, hvor vi *Livet* finde,
Er *Kirken*, hvor Guds Aand er inde,
Med Tro og Haab og Kiærlighed.

6 Om Himlen her vi Kundskab samle,
Som Manna-Gryn paa Orkens Sand,
Og vorde vi end nok saa gamle,
Er Unge dog i Livs-Forstand;
Men kalde Intet vi »vort Eget«
Da skjøndt slet Ingen har for meget,
Tilsammen har vi Alle Nok!

7 Thi al *Erkendelse* heneden
Af *Livet* i Guds Himmerig,
Den gjælder ei for Evigheden,
Er dunkel kun og billedlig,
Forsvinde skal den som en Skygge
For Glandsen hist, hvor vi vor Lykke
Skal med vor Herres Øine see!

8 O lad da i vor Lære-Time
Alt Timeligt os bruge saa,
Som det sig allerbedst kan rime
Med hvad der evig skal bestaae!
Det er, hvad Hjerter godt fornemmer,
Har for sig alle Himlens Stemmer:
Uegennyttig Kiærlighed!

No. 398.

1 Syndernes Forladelse
Rosen udelukker,
Vee dig, du Benaadede,
om paa Dyd du pukker!

Lægde Gud vel Bylden sin?
Var ei hele Skylden din,
Eller var det Dyd af dig,
Da ei vraged Himmerig?

2 Syndernes Forladelse
Knuden overhugger,
Til den loles, ynkelig
Barne-Hjertet sukker;
Tænker det sig Pinen kort,
Tænker det al Straffen bort,
Immer dog er Fader vred,
Immer fattes dog Guds Fred!

3 Syndernes Forladelse
Hjerte-Sorgen slukker,
Thi ved den sig uformærkt
Paradis oplukker:
Den udfrier af Dødens Vold,
Thi vor Død var Syndens Sold!
Den i Gud gior Sjælen glad,
Thi kun Synd dem skildte ad!

No. 399.

1 Var Vandet alene
Med Menneske-Bud,
Det gjorde Urene
Ei faure for Gud,
Det gjorde kun vaade,
Det gav ingen Naade,
Det lodte ei Haab,
Det var ingen Døab!

2 Men Ordet med Vandet,
Paa Frelserens Bud,